

Czwartek, 15 stycznia 2009 r.

12. podkreśla, że możliwość zawarcia w przyszłości porozumienia o handlu i współpracy między Iranem a UE zależy również od zdecydowanej poprawy sytuacji w zakresie praw człowieka w Iranie;
13. wzywa prezydencję Rady oraz przebywających w Iranie dyplomatów państw członkowskich do niezwłocznego podjęcia wspólnych działań w związku z wymienionymi wyżej obawami;
14. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Rady Praw Człowieka ONZ, szefowi sądownictwa Iranu oraz rządowi i parlamentowi Islamskiej Republiki Iranu,

Gwinea

P6_TA(2009)0030

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2009 r. w sprawie zamachu stanu w Gwinei

(2010/C 46 E/19)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,

- A. mając na uwadze przejście władzy przez grupę oficerów dnia 23 grudnia 2008 r., dzień po śmierci prezydenta Lansany Conté;
- B. mając na uwadze, że Lansana Conté, w czasie gdy był oficerem, sam również przejął siłą władzę w 1984 r. po śmierci swojego poprzednika prezydenta Sékou Touré i utrzymał się przy władzy przez 24 lata;
- C. mając na uwadze, że armia nie powinna odgrywać najmniejszej roli w sprawowaniu władzy nad narodami;
- D. mając na uwadze, że mandat Zgromadzenia Narodowego wygasł dwa lata temu i od tego czasu wybory legislacyjne nie odbyły się;
- E. mając na uwadze, że wszelkie decyzje dotyczące przyszłości politycznej, gospodarczej i społecznej Gwinei należą do narodu gwinejskiego i jego przedstawicieli oraz że proponowany przez juntę wojskową termin dwóch lat na zorganizowanie wyborów jest o wiele za długi;
- F. mając na uwadze potępienie zamachu stanu przez Wspólnotę Gospodarczą Państw Afryki Zachodniej (ECOWAS) oraz przez Unię Afrykańską (UA), które podjęły decyzję o zawieszeniu udziału Gwinei w ich pracach;
- G. mając na uwadze, że główne partie opozycyjne i międzyzwiązkowe, które zapoczątkowały strajki w czerwcu 2006 r. i w styczniu 2007 r., przyjęły do wiadomości przejęcie władzy, podczas gdy przewodniczący Zgromadzenia Narodowego wzywa do przywrócenia porządku konstytucyjnego;

Czwartek, 15 stycznia 2009 r.

- H. mając na uwadze, że według Banku Światowego jeden na dwóch Gwinejczyków utrzymuje się dziennie za kwotę odpowiadającą jednemu dolarowi oraz że dochód na mieszkańca od odzyskania niepodległości nieustannie spada, pomimo znacznych zasobów wody i węgla w tym kraju;
- I. mając na uwadze, że według klasyfikacji przeprowadzonej przez *Transparency International* Gwinea należy do najbardziej skorumpowanych państw w Afryce;
- J. mając na uwadze, że zamach stanu został dokonany w warunkach pogarszającej się sytuacji gospodarczej i społecznej oraz że rozwój stanowi najlepszą rękojmię sukcesu demokracji,
- K. mając na uwadze manifestacje, które kilkakrotnie odbywały się w kilku miastach Gwinei w proteście przeciwko wzrostowi kosztów utrzymania oraz braku podstawowych produktów żywnościowych,
- L. mając na uwadze, że bilans rządów prezydenta Lansany Conté w dziedzinie praw człowieka budzi głębokie zaniepokojenie, gdyż ujawnia nadmierne stosowanie siły przez armię i policję wobec ludności cywilnej, arbitralne zatrzymania i przetrzymywanie w areszcie bez wyroku oraz naruszanie wolności słowa,
- M. mając na uwadze, że należy w pełni wziąć pod uwagę propozycje partii politycznych, związków zawodowych oraz organizacji społeczeństwa obywatelskiego, aby móc nawiązać dialog narodowy prowadzący do osiągnięcia porozumienia co do pokojowych i demokratycznych przemian oraz przyjęcia harmonogramu wyborów prezydenckich i legislacyjnych,
- N. mając na uwadze, że junta wojskowa podejmuje decyzje i dokonuje nominacji, zwłaszcza rządowych, bez poszanowania podstawowych zasad praworządności,
- O. mając na uwadze nominowanie Kabiné Komary, który pełnił wcześniej funkcje kierownicze w Afrykańskim Banku Importowo-Eksportowym, na stanowisko premiera oraz mając na uwadze, że znajdował się on na liście kandydatów na stanowisko premiera proponowanej przez związki zawodowe podczas wydarzeń w lutym 2007 r.,
- P. mając na uwadze przeprowadzone w sposób arbitralny aresztowania wysoko postawionych osób cywilnych i wojskowych,
1. potępia przejęcie władzy przez grupę oficerów oraz domaga się zorganizowania w terminie kilku miesięcy wolnych i przejrzystych wyborów legislacyjnych i prezydenckich z poszanowaniem norm międzynarodowych, we współpracy z Unią Afrykańską i ECOWAS oraz przy wsparciu Unii Europejskiej, pod auspicjami przejściowego rządu cywilnego;
 2. domaga się przeprowadzenia dialogu ogólnogwinejskiego z udziałem wszystkich partii politycznych, związków zawodowych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego celem otwarcia drogi do demokratycznych przemian;
 3. zwraca się do sprawującej władzę junty o poszanowanie prawa do wolności poglądów, wolności słowa i zrzeszania się, a zwłaszcza prawa do pokojowych zgromadzeń, zgodnie z postanowieniami powszechnej deklaracji praw człowieka;
 4. potępia aresztowania i przetrzymywanie bez postawienia zarzutów osób wojskowych i cywilnych oraz, w razie braku zasadnych zarzutów przeciwko nim, domaga się ich natychmiastowego uwolnienia;
 5. przyjmuje do wiadomości zobowiązania polityczne przyjęte przez nowe władze Gwinei, zwłaszcza dotyczące nieustannego zwalczania korupcji oraz wprowadzenia przejrzystego systemu demokratycznego w Gwinei; domaga się wypełnienia tych zobowiązań;

Czwartek, 15 stycznia 2009 r.

6. gratuluje Unii Afrykańskiej i ECOWAS decyzji o zawieszeniu udziału Gwinei w ich pracach, dopóki kraj ten nie będzie miał demokratycznie wybranego parlamentu i rządu;
7. domaga się podjęcia dialogu politycznego między Unią Europejską a tymczasowymi władzami Gwinei w ramach art. 8 i art. 96 porozumienia z Kotonu;
8. zwraca się do Komisji Europejskiej o gotowość do wstrzymania wszelkiego rodzaju pomocy, za wyjątkiem pomocy humanitarnej i żywnościowej, oraz o zbadanie możliwości zastosowania, w przypadku braku przemian demokratycznych, sankcji wymierzonych w osoby, które przejęły władzę siłą;
9. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, Radzie Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych, organom Unii Afrykańskiej i ECOWAS, Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP-UE oraz władzom Gwinei.

Wolność prasy w Kenii

P6_TA(2009)0031

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2009 r. w sprawie wolności prasy w Kenii

(2010/C 46 E/20)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Afrykańską kartę praw człowieka i ludów,
 - uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Kenii,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w dniu 2 stycznia 2009 r., prezydent Kibaki zaaprobował kenijski projekt ustawy komunikacyjnej z 2008 r. (zmianę), zmieniający kenijską ustawę komunikacyjną z 1998 r.,
 - B. mając na uwadze, że w projekcie ustawy w obecnej formie zostało pominięte prawo do swobody wypowiedzi i wolności prasy, które to zasady zapisano w Powszechnej deklaracji praw człowieka i powtórzono w innych międzynarodowych konwencjach podpisanych i ratyfikowanych przez Kenię, w tym w Afrykańskiej karcie praw człowieka i ludów,
 - C. mając na uwadze, że dwa główne problematyczne zapisy stanowią sekcje 88 i 46; mając na uwadze, że sekcja 88 w znacznym stopniu upoważnia ministra ds. informacji do zajęcia siedzib redakcji uznanych za zagrażające bezpieczeństwu narodowemu oraz do zlikwidowania ich sprzętu przeznaczonego do transmisji i publikacji; mając na uwadze, że w sekcji 46 upoważnia się państwo do regulowania treści, które mają być rozpowszechniane i publikowane odpowiednio w mediach elektronicznych i drukowanych,
 - D. mając na uwadze, że zgodnie z informacją prasową wydaną przez Wschodnioafrykańskie Stowarzyszenie Dziennikarzy (EAJA), projekt ustawy o mediach z 2008 r. wprowadziłby bezpośrednią cenzurę rządu wobec mediów,